

Obsah:

- Úvod
- Na kávičke s...
- Oznamy
- Blahoželáme!
- Žena bez mena
- Detský kútik ☺
- Online stretnutia mládeže
- Kvíz
- Duchovný život v karanténe
- Oprava fary v Obišovciach
- Naši tohtoroční konfirmandi
- Milé stretnutie
- Modlitebný kalendár
- Rozpis služieb Božích

Pastier a ovce

„Ja som dobrý pastier. Dobrý pastier život kladie za ovce.“ (J 10,11)

Pastier a ovce – obraz, ktorý sa zdá byť dostatočne staromódny pre dnešný svet internetu a umelej inteligencie. Avšak napriek realite sociálnych sietí a preklikávaniu okienok na monitore počítača je dodnes, či práve aj dnes, pohľad na stráň s pasúcim sa stádom oviec, pred ktorým si pohodlne vykračuje pastier, celkom príjemným až idylickým výjavom. Pôsobí pokojom. Akoby nás to malo vytrhnúť z tlaku a voviesť do slobodnejšieho vnímania života.

Popri tom, najskôr niet primeranejšieho povolania, ktoré by tak príznačne ukazovalo závislosť človeka na Bohu, ako výrazne poukazuje závislosť ovce na svojom pastierovi. Tento obraz jasne hovorí o našej závislosti na Pánovi Ježišovi ako Dobrom Pastierovi.

Pastier plní pri ovciach 4 základné poslanie:

- vedie ich, lebo ovce sú bez vedenia dezorientované, nevedia, kam majú ísť
- zabezpečuje obživu ovciam – bez jeho starostlivosti by zahynuli
- ošetruje poranenia oviec – ovca je náchylná na infekciu a každé poranenie je pre ňu nebezpečné – nedokáže sa z rán vylízať napr. ako pes
- a ovce stráži, lebo ovca sa sama nebráni a ani neubráni pred nebezpečenstvom.

V tom je nenahraditeľné miesto pastiera pri ovciach. Plnenie týchto štyroch úloh dáva ovciam záruku života.

Keď potom tento obraz pastiera s týmito úlohami prenesieme do nášho vzťahu k Pánu Bohu a zvlášť naproti Pánovi Ježišovi, tak úplne chápeme Jeho dôležitosť pre nás a tiež našu závislosť na Ňom.

Lebo:

- On nás vedie k svojmu Otcovi,
- On sa stará o nás,
- On je lekárom našich duší
- a On nás chráni od zlého.

Je dobre sa nad týmito oblastami Ježišovej služby zamýšľať a prijímať ich pre svoj každodenný život s Ním. Je to bytostne dôležité, aby sme prežili v tomto svete a boli zabezpečení pre život. Dá sa to iba s Ním. Preto poslanie obrazu pastiera a oviec sa tak vyníma a je pre našu vieru veľmi príjemné.

Stará zmluva výrazom „pastier“ titulovala najvyšších Božích služobníkov. Významní vodcovia, ako napr. Mojžiš i Józua boli nazývaní pastiermi. Pastiermi boli titulovaní kňazi v Izraeli. Dokonca perzský kráľ Kýros je u proroka Izaiáša nazývaný Hospodinovým pastierom – doslovne: „Môj pastier“ (Iz. 44,28). Ten Kýros, ktorého použil Hospodin k tomu, aby v r. 538 pred Kristom vydal edikt, ktorým dovolil návrat Izraelcov z babylonského zajatia. Pomenovanie pastier v Starej Zmluve jednoznačne ukazuje, že dotyční vykonávajú službu zverenú od Boha. Nakoniec, Stará Zmluva aj Mesiáša predstavuje ako pastiera a keď proroci kritizovali nehodných kráľov, porovnávali ich

Starej Zmluve jednoznačne ukazuje, že dotyční vykonávajú službu zverenú od Boha. Nakoniec, Stará Zmluva aj Mesiáša predstavuje ako pastiera a keď proroci kritizovali nehodných kráľov, porovnávali ich

(Pokračovanie na strane 9)

Na kávičke s...

Na kávičke s Martinom Lutherom, doktorom teológie vo Wittenbergu

V máji 1532 sa v Nemeckom meste Schweinfurt začalo vyjednávanie pre nastolenie náboženského pokoja v krajine. Cisár Karol V. v Augsburgu tlačil všetky nemecké kniežatá, aby sa podriadili Rímu, teraz však potreboval v boji proti Turkom všetkých, aj tých protestantských. Kniežatá vedeli, že toto je miesto, kde môžu na cisára tlačiť, aby tí, ktorí sa podpísali pod Augsburské vyznanie, boli v ríši tolerovaní. Preto požiadali Luthera, aby im v tejto veci poradil. Luther sa znova ukázal ako priamy človek a nie ako politik. Odkázal kniežatám, že nemôžu vydierať cisára, že toto nie je správny biblický postoj. Lutherovu radu si však nevšímali a na základe tlaku bol cisár donútený podpísať 3. augusta 1532 mierovú dohodu medzi protestantskými kniežatami a cisárom, ktorá im aspoň na určitý čas zaistila náboženskú slobodu.

V auguste 1532 zomrel kurfirst Ján, ktorý Luthera podporoval, aj keď nie úplne vždy zastával jeho názory. Jeho nástupcom sa stal Ján Fridrich, jeho syn, ktorý celý svoj život už vyrastal ako stúpenec Luthera a považoval ho za svojho duchovného otca. On Luthera podporoval bez ohľadu na to, či to viedlo na verejnosti ešte k väčším sporom a konfliktom.

Na jeseň roku 1532 nariadil vojvodca Juraj hlbkovú kontrolu obyvateľstva. Jej cieľom bolo vypátrať všetkých, ktorí sa nespovedajú, nezúčastňujú sa omše a v eucharistii prijímajú pod obojím. To Lutherových nasledovníkov stávalo do veľmi ťažkej situácie. Mnohí sa obracali na Luthera, aby im poradil, čo v tejto situácii robiť. On odporúčal, aby boli vytrvalí a nevzdávali sa. Celý problém sa vyostřil na jar 1533, keď v Lipsku mala mestská rada zaslať vojvodovi Jurajovi všetky mená tých, ktorí sa nedržia rímsko-katolíckej viery. Následne na to ich mali prinú-

tiť, aby predali svoj majetok a presťahovali sa inde.

Luther napísal, že vojvoda Juraj sa správa ako vrah. Juraj sa preto sťažoval na Luthera vojvodovi Jánovi Fridrichovi, kniežaťu v Sasku. Ten sa však veľmi rázne zastal Luthera a napísal, že má právo potešovať a povzbudzovať utlačaných. Medzi vojvodom Jurajom a Jánom Fridrichom začala malá korešpondenčná vojna, do ktorej sa zapojil aj Luther a vojvodu v útlej knižočke označil za Piláta a prirovnal ho k Herodesovi, či Judášovi.

Ján Fridrich napísal Jurajovi, že Luther je Bohom vyvolený muž, aby kázal čisté Božie slovo. Vďaka tejto

podpore sa stal Luther nie len učiteľom, ale aj organizátorom novej cirkvi. Stal sa obhajcom viery aj vo svete politiky, ktorej skoro vôbec nerozumel a nevedel byť diplomatom.

Ďalšia vážna dohoda čakala Luthera s teológmi z južného Nemecka, ktorých v pohľade na Večeru Pánovu ovplyvnil Zwingli. S tým sa Luther počas života nevedel dohodnúť ohľadne chápania Večere Pánovej. Bližšie mu bolo chápanie Rímskokatolíckej cirkvi, ako vnímanie Večere Pánovej len ako pripomenutie Kristovej smrti.

Prvé rozhovory s Bucerom, zástupcom oblastí južného Nemecka, viedol Melanchton. Gróf Filip Hesenský vyhlásil, že už neurobí nič

viac, len žiada, aby sa obe reformačné prúdy stretli a našli spoločnú dohodu vo vnímaní Večere Pánovej. Bucer s Melanchtonom na svojom stretnutí našli zhodu a výsledkom rokovania bola nová formulka slov počas Večere Pánovej. Luther bol aj napriek tomu naďalej podozrievavý, aj keď ju postupne odsúhlasili štrasburský teológovia.

Ďalšie stretnutie sa malo odohrať už priamo medzi Lutherom a Bucerom 14. mája v Eisenachu. Luthera však zradilo zdravie a keďže to Bucer vytušil, dal oznámiť že príde priamo za Lutherom do Wittenbergu. Počas rozhovorov Luther žiadal Bucera, aby zavrhl učenie Zwingliho a vyznávali reálnu prítomnosť Ježiša Krista, ktorá nie je závislá od viery alebo nevery človeka prístupujúceho k Večery Pánovej.

Bucer sa vyhol odpovediam na otázky: Čo prijíma do úst neveriaci človek pri Večery Pánovej? Závisí reálna prítomnosť Krista od hodnosti, či nehodnosti komunikanta? Sú pre neveriacich elementy len samotným chlebom a vínom?

Nakoniec Luther položil priamu otázku, ktorá delegátov z južného Nemecka rozdelila na dva tábory. Opýtal sa, či by boli ochotní pripustiť, že by neveriaci jedli Kristovo telo svojimi zubami a pili Kristovu krv svojimi ústami. Vtedy sa však nedozvedeli, že sám Luther nad touto otázkou veľa rozmyšľal.

Na ďalší deň vyhlásil Bucer, že žiadni jeho spolupracovníci nikdy neučili, že chlieb a víno sú iba symbolmi Kristovho tela a krvi a že ak to Zwingli učil, tak sa mýlil. A v ďalšej veci dodal, že všetci, ktorí pristupujú k Večery Pánovej, sú nehodní a že všetkým sa tam ponúka telo a krv Krista. Luther sa potom ešte raz opýtal, či s týmto názorom súhlasia všetci, ktorí s Bucerom prišli a keď povedali áno, aj Luther sa uspokojil.

Kvôli jednote sa už nepýtal na ďalšie detaily a drobnosti a uspokojil sa so zhodou, ku ktorej dospeli. Pokračovanie v budúcom čísle.

Jaro Petro

Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor

Oznamy na ďalší štvrt'rok píšem veľmi opatrne. Nevieame ako sa bude ďalej vyvíjať situácia. Ak sa bude všetko vyvíjať dobre, čakajú nás cez letné prázdniny tri výlety, a to cyklotábor, detský výlet a mládežnícky výlet. V pláne sú aj nejaké seniorátne a dištriktuálne akcie. Ak by sa situácia v štáte menila, musia sa meniť aj naše plány.

- ⇒ Cyklotábor plánujeme na 1. - 3. júla 2020. Máme niekoľko trás, ktoré prispôbíme možnostiam prihlásených.
- ⇒ Detský tábor je naplánovaný 26. - 31. júla 2020 v Janoškovom dome pri Liptovskom Hrádku. Tu nás čaká asi najväčšia zmena. Vzhľadom na možné riziká, ktoré stále nepominuli, sme sa v zbore rozhodli, že detský tábor bude mať viac podobu rodinného tábora. Bolo by najvhodnejšie, aby s dieťaťom prišiel na tábor aspoň jeden rodič, alebo rodičia, prípadne starí rodičia. Vieme na tábore zabezpečiť hygienu a v podstate ideme na samotu do lesa, ale nevieme odbúrať riziko, ktoré tam príde cez dieťa, alebo nejakého dospelého. Preto bude táto zodpovednosť na rodičoch, ktorí tam prídu so svojimi deťmi.
- ⇒ Mládežnícky tábor by mal byť v Janoškovom dome pri Liptovskom Hrádku 10. - 15. augusta 2020. Museli sme zmeniť miesto, pretože na Bore nám tohto roku zrušili termín majiteľa chaty.
- ⇒ Dištriktuálny deň VD je tohto roku definitívne zrušený.
- ⇒ Prekladať by sa mala evanjelizácia ProChrist na jeseň 2020.
- ⇒ Misijné dni VD zostávajú zatiaľ v určenom termíne 27. - 30. august 2020 v Ľubovnianskych kúpeľoch v hotely Sorea s témou Extrémne premeny. Vrelo vám túto akciu odporúčam. Je tam každý rok hodnotný program aj zaujímaví hostia. Je to akcia pre všetky generácie od najstarších až po najmladších, aj pre rodiny s deťmi.
- ⇒ Semfest bude online 9. - 12. júla 2020 s témou: SOM, ktorý som.
- ⇒ Bohoslužby na Zámčisku sú naplánované na 26.7. Bude to náš druhý ročník. Tu nás nemôže prekvapiť koronavírus, pretože sme pod holým nebom, ale počasie nás prekvapiť môže, takže platí, že počas nepriaznivého počasia budeme riadne v kostole.

Blahoželáme!

1.7.2020 – 30.9.2020

50 rokov

Zuzana Brozmanová, Drienovská Nová Ves 103

55 rokov

Milena Martonová, Kysak 272

70 rokov

Darina Bodonská, Obišovce 30
Ján Mižišín, Kysak 57

75 rokov

Mgr. Viera Čorbová, Trebejov 55

60 rokov

Anna Juhásová, Drienovská Nová Ves 174

65 rokov

Jarmila Kosturková, Kysak 394
Imrich Macko, Kysak 197
Eva Vargová, Košice, Galaktická 8

85 rokov

Božena Buzgová, Trebejov 29
Júlia Ráczová, Obišovce 48

Naším jubilantom srdečne blahoželáme a prajeme im Božie požehnanie!

(Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne dajte nám to vedieť na faru. Môže to znamenať, že nemáme váš evidenčný list.)

Žena bez mena

Tohto roku sme začali v našom zbore stretnutia žien. Snažíme sa spoznávať biblické ženy a ich odkaz pre našu súčasnosť. Študovali sme ženy z knihy Genesis: Evu, Sáru a Hagar, Rebeku, Leu a Ráchel, Tamaru.

V Genesis je spomenutá v krátkom príbehu aj jedna žena, ktorej meno nepoznáme, vieme len, ako sa volal jej manžel. Napriek tomu, že jej meno v Biblii nie je, je pomerne známa, a to nielen medzi kresťanmi. Dokonca aj Jožo Ráž o nej naspieval pesničku. Isto ste už uhádli, že je to „pani Lótova“. V Biblii je jej venovaný jeden verš: Gn19,26 „Lótova žena sa obzrela a premenila sa na soľný stĺp.“ Trochu prísny trest pre jedno obzretie.

Ale prikaz znel jasne: Neobzeraj sa, ani nikde v celom Okolí nezastavuj (Gn 19,17). A neuposlúchnutie ju stálo život.

Prečo sa vlastne obzrela? Zľakla sa hučania síry a ohňa? Alebo bola zvedavá, čo sa deje v meste? Alebo jej bolo ľúto za tým, čo opúšťa? Sodoma bola hriešnym mestom, kde sa nenašlo ani desať spravodlivých. Ale mala tam domov, prostredie, ktoré dobre poznala, zázemie, ktoré roky budovala. A zrazu mala všetko zanechať a vykročiť do neznáma, no ten krok do neznáma mal byť sprevádzaný Božím požehnaním.

My máme prísľub Ježiša: Ajhľa ja som s vami po všetky dni až do konca sveta (Mt28,20). A mnohé iné: Nebuďte teda ustarostení o zajtrajšok, lebo zajtrajšok sa o seba postará (Mt6,34); Nech sa vám srdce nestrachuje! Verte v Boha a verte vo mňa! (Jn14,1). A prišiel jeden koronavírus a s ním obmedzenia a strach z choroby a my sme sa obzerali za tým, ako nám bolo dobre, keď sme sa mohli voľne pohybovať, chodiť nakupovať, navštevovať služby Božie. S tým prišli aj obavy o budúcnosť a neistota. Nezabudli sme na prísľuby Ježiša a jeho Otca, že nás nenechá a neopustí? Tie isté prísľuby platia pre nás v každej situácii, či už príde choroba, strata zamestnania, alebo strata niekoho blízkeho. Do každej situácie nám Pán Ježiš hovorí: Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam, ale ja vám ho dávam, nie ako svet dáva. Nech sa vám srdce neznepokojuje a neľaká. (J14,27).

Nech nám je Lótova žena pripomenutím toho, aby sme vždy v dôvere kráčali za Ježišom.

Milka Gallová

Milé deti ☺

Určite sa všetci tešíte, že už je tu leto a prázdniny! Aj my sa tešíme s vami ☺

Preto len také „mini“ prázdninové úlohy:

Spojte čiarami horné obrázky s dolnými obrázkami. Každý horný obrázok má svoje miesto v niektorom z dolných obrázkov.

A máme pre vás aj takú prázdninovú výzvu: Naučte sa naspamäť tieto verše. Nemusíte to však urobiť tak, že si ich teraz budete dookola čítať, kým ich nebudete vedieť povedať, to by asi trvalo trochu dlhšie. Skúste si ich dať (vystrihnúť, prepísať, ...) na nejaké viditeľné miesto v svojej izbe a každé ráno si ich raz prečítať. Nech môže byť vo vašich myšlienkach počas dňa. A o pár dní, možno týždňov, ho budete vedieť naspamäť.

Najprv si ho však doplňte ☺

Lukáš 6, 43 – 49

„Lebo niet dobrého _____, ktorý by rodil zlé _____, a zase niet planého _____, ktorý by rodil dobré _____. Každý _____ zaiste poznať po _____: lebo nezbierajú z tŕnia figy, ani z hložia neoberajú _____. Dobrý človek vynáša dobré z dobrého pokladu svojho _____ a zlý človek vynáša zlé zo zlého. Lebo z plnosti _____ hovoria jeho ústa. Čo ma oslovujete: Pane, Pane! a _____, čo hovorím? Ukážem vám, komu je _____ každý, kto prichádza ku mne, počúva moje _____ a zachováva ho. Podobný je človeku, ktorý si stavia _____; hlboko kopal a položil základ na skalu. Keď sa strhla povodeň, rieka udrela na ten _____, ale nemohla ním pohnúť, pretože bol _____ postavený. Kto však počul, a nezachoval, podobný je človeku, ktorý si postavil _____ na zemi bez základu; udrela naň _____ a hneď sa zrútil, a _____ toho domu bol veľký.“

Nech vás Pán Ježiš vždy sprevádza!

Online stretnutia mládeže

Príchod karantény bol veľmi rýchly. Bol to prvý týždeň po jarných prázdninách, kedy sme mali mať mládež ako obvykle na fare. Ale nestalo sa, takže sme to nechali plávať v dôvere, že sa situácia zmení.

Na ďalší týždeň sme v podstate plynulo prešli na online stretnutia, keďže očakávaná zmena neprišla, my mladí k tomu máme predsa len bližšie. Na online tíme sme rozhodli, že začneme s online mládežami, ale nevedeli sme, ako ich zrealizovať, takže to bol skôr pokus a omyl. Bola to nová situácia aj pre nás. Prvá mládež bola cez live video, čiže traja ľudia mali obsiahnuť celý program. Bolo to lepšie, ako keby sme neurobili nič, ale chýbal nám osobný prístup a kontakt s mládežníkmi.

27. - 28.3. bola KPM (konferencia pre pracovníkov s mládežou), na ktorej by sme za normálnych okolností boli v Žiline, ale tento rok sme boli doma. Výhodou bolo, že sme mohli pozvať aj našich mládežníkov, ale znovu, bolo to na individuálnej úrovni. V tom čase jednému z vedúcich napadla séria, ktorej by sme sa mohli venovať v tom období. Začali sme preberať

Zjavenie Jána, konkrétne všetky listy, ktoré poslal Ježiš vtedajším cirkevným zborom. Rozoberali sme si ich silné stránky, ktoré Ježiš vyzdvihol, ako: misia, trpezlivosť, vernosť, dôvera v Boha aj v časoch pre-

nasledovania, služba núdnym, vytrvalosť a mnohé iné. Ale nevynechali sme napomenutia, medzi ktoré patrili: ochabnutie/vyhorenie, modloslužba, nečinnosť, vlažnosť. Na záver každého listu Ježiš pridáva záslúbenia pre tých, ktorí vytrvajú alebo napravia svoj život. To môže byť povzbudením aj pre nás. Ježiš písal do každého zboru konkrétne. Či už ich chcel pochváliť, alebo pokarhať a napraviť, vždy to bolo to pravé slovo pre ten zbor. Veríme tomu, že

aj nás dokonale pozná, rovnako ako poznal aj situáciu v každom zo zborov, a rovnako, ako ich karhal ale aj chválil, robí to aj pri nás. Počuješ aj ty jeho hlas? Čo hovorí? Karhá a vyzýva ťa k zmene alebo ťa chváli za vykonanú prácu?

Matúš

Milí dospeláci ☺

opäť tu máme pre Vás malý biblický kvíz. Správne odpovede nájdete v **Prvom liste apoštola Pavla Timoteovi**.

<p>1. Koreňom všetkého zla je zaiste milovanie peňazí.
a) Pravda
b) Nie je to pravda</p> <p>2. Napomínal apoštol Pavel, aby sa konali modlitby za kráľov?
a) Áno
b) Nie
c) Nepíše sa o tom</p> <p>3. Čo je dom Boží?
a) Katedrála
b) Kostol
c) Cirkev živého Boha
d) Jeruzalemský chrám</p> <p>4. Aké majú byť ženy diakonov?
a) Čestné a ohováračné</p> | <p>b) Emancipované
c) Tvrdohlavé
d) Čestné, nie ohováračné</p> <p>5. Čo je veľkým ziskom z hľadiska Božieho slova?
a) Mnoho veľkých zázrakov
b) Pobožnosť so spokojnosťou
c) Veľké bohatstvo</p> <p>6. Máme pohŕdať mladými ľuďmi?
a) Áno
b) Nie
c) Nepíše sa o tom nič</p> <p>7. Čo vzniká z hašterivosti a slovných hádok?
a) Nevzniká nič
b) Závist, zvady, rúhanie
c) Pokoj, láska, radosť</p> |
|--|--|

Duchovný život v karanténe

Prežili sme jedno neľahké a doposiaľ nepoznané obdobie karantény. Ten boj ešte stále nie je dobojovaný a veľký otáznik visí nad tým, čo všetko nám prinesú dovolenkári. Môžeme očakávať ešte druhú vlnu epidémie? Hrozí znova, že nebudú otvorené školy a budeme musieť chodiť po uliciach v rúškach? Na to asi nikto z nás nevie odpovedať. Ale nechajme tieto strašidelné prognózy bokom. Počas pandémie sme si mohli prečítať, ako prežívajú známe osobnosti karantény, ako sa zmenil ich život, ako to celé zvládajú, keď sú zavretí doma s deťmi a majú obmedzené kontakty s blízkymi ľuďmi. V našej ankete sme viac zvedaví na to, ako ste v karanténe žili svoj duchovný život. Ako to vyzeralo u vás, keď ste nemohli prísť do spoločenstva a čo ste robili, aby vaša viera neochladla a nestratila sa.

1. Ako vyzeral Tvoj/Váš duchovný život počas karantény? Bol intenzívnejší či ochladol?

2. Ako u vás doma vyzerala nedeľa?

3. Dokázal by podľa vás veriaci človek fungovať bez spoločenstva?

4. Čo vám najviac doma chýbalo?

5. Sledovali ste na internete nejaké prenosy bohoslužieb, počúvali výklady, alebo zamyslenia? Čo vás oslovovalo a čo vás odrádzalo?

6. Zmenil sa nejaký váš vzťah k Bohu po karanténe? Čo ste objavili, či zistili počas tých dní?

1. Samozrejme, že karanténa môj duchovný život nejakým spôsobom ovplyvnila. No aj keď mi spoločenstvo a blízky kontakt so zborom chýbal, nemám pocit, že by môj duchovný život ochladol. Ranné stíšenia a večerné štúdium s manželkou počas pôstneho obdobia ma duchovne naplňovali.

2. Namiesto návštevy zhromaždenia, sme si vypočuli a neskôr aj pozreli naše Bohoslužby. Považujem to za veľké privilegium a je obdivuhodné, že nám to brat farár s rodinou umožnili. Malo to aj jednu výhodu a síce, že SB začínali v ľubovoľnom čase. Aj keď doma nezvykneme vyspávať, nikam sme sa nemuseli ponáhľať. Často sme nedeľu trávili u svokrovcov, čo posilnilo pocit spoločenstva.

3. Zo skúseností viem, že nie. Raz som počul trefné prirovnanie spoločenstva k ohnisku. Ak z neho vytiahneme jedno poleno, po krátkom čase vyhasne. Tráviť minimálne jeden deň v týždni v spoločenstve, aj keď virtuálne, je pre duchovný život nevyhnutné. Tráviť v ňom viac dní v týždni je dôležité pre náš duchovný rast.

4. Myslím, že nič nenahradí to, keď sa s človekom stretneme zoči-voči. Nevedel som, ako sa majú niektorí členovia mládeže a to mi chýbalo. Takisto mi chýbal fyzický kontakt s mojimi rodičmi. Okrem toho bolo zvláštne byť počas Veľkej noci len doma.

5. Keď som mal v práci voľno, pridal som sa v piatok k našej virtuálnej mládeži a niekedy som zase podporil ekuménu a okrem našich SB som virtuálne navštívil aj Bohoslužby z iných denominácií. Najmä zo zboru Za kostolom – Zbor Cirkvi bratskej v Žiline a Otcov dom – Zbor Apoštolskej cirkvi v Bratislave. Okrem toho som si niekedy vypočul prednášku zo City House Brno a pozrel Lamačské chvály live.

6. Ťažko povedať, či sa môj vzťah k Bohu po karanténe zmenil. Asi ani nie. Určite som niečo nové zažil a naučil sa, no neviem, či to bolo spôsobené karanténou. Počas tých troch mesiacov som sa naučil napr., že ak svoje dielo uvalíme na Pána Boha, nebudeme sa trápiť a dielo sa podarí (Pr 16:3). Naučil som sa tiež, že byť nepoctivý sa nevypláca a aj v malých veciach máme byť čestní (2.M 20:16) a to, že keď Pán Boh odpustí, tak je odpustené a zabudnuté (Žid 10:17).

Vladimír Hajduk

1. Myslím že u mňa sa veľa nezmenilo ani počas karantény. Som

introvert a preto obmedzenie stretávania sa mi nevadilo a preto sa aj môj duchovný život nezmenil.

2. Väčšinou sme si našli nejakú kázeň na internete alebo inú biblickú tému, ktorú sme si spolu s manželkou vypočuli. Deti niekedy mali besiedku cez videokonferenciu, ale keďže sú ešte malé, tak to bol pre ne väčšinou problém, sledovať to celý čas alebo sa zapájať.

3. Myslím, že veriaci človek vždy potrebuje nejaký druh spoločenstva, aby mohol cez toto spoločenstvo dostávať na svoj život spätnú väzbu. A preto aj spoločenstvo musí mať aktívny záujem o jednotlivcov.

4. Asi iba sloboda pohybu. Možnosť ísť kedykoľvek kamkoľvek.

5. Áno, aj mimo karantény občas počúvam alebo čítam rôzne zamyslenia. Takže to je pre mňa normálna súčasť bežného života.

6. Zamýšľal som sa nad tým, ako funguje naše ľudské telo, lebo stále sa to rozoberalo, že ako vírus funguje a čo spôsobuje. Vírus napáda bunky, ktoré postupne likviduje. Ale zamyslel som sa nad tým, že aj každá jedna bunka je vlastne samostatný živý organizmus, ktorý sa snaží prežiť vo svojom prostredí, v našom tele. Zaujímavé je to, že milióny týchto buniek spolu vytvárajú iný živý organizmus. Ale samotná jedna bunka netuší, a ani nemá zmysel na to, aby vnímala, že v spolupráci s inými vytvára niečo väčšie, čo je tiež živé.

A tak mi napadlo, že čo ak by sme tento princíp iba posunuli ešte o úroveň vyššie. Čo ak aj my ako spoločenstvo ľudí vytvárame iný

vyšší živý organizmus, ktorý má úplne iné fungovanie ako my jednotlivci. Biblia nám hovorí, že sme telo Kristovo a možno to nie je len pekný obraz toho, ako má spoločenstvo fungovať, ale možno je to aj niečo reálne, čo nás však úplne presahuje a čo nie sme schopní našimi zmyslami vnímať. Takisto, ako jedna bunka nedokáže vnímať to, že spolu s inými vytvára ľudské telo. Ale to je len taká moja úvaha.

Stano Alexovič

1. Môj duchovný život počas karantény bol intenzívnejší. Sledoval som všetky online prenosy, ktoré som v nedeľu stihol.

2. Nedeľa u nás vyzerala ako každá iná. Babka pripravovala nedeľný obed a ja som sledoval aj zo 3-4 online prenosy. Potom sme si pozreli spoločne záznam z Obišovských služieb Božích.

3. Myslím si, že spoločenstvo je veľmi dôležitá vec, kde sa môže stretávať ako veriaci a zdieľať svoje radosti aj starosti.

4. Najviac mi doma chýbali mládežníci a stretnutia s nimi.

5. Pravidelne sme sledovali viaceré prenosy bohoslužieb, čo nás povzbudzovalo a utvrdzovalo vo viere.

6. Môj vzťah k Bohu počas karantény sa posilnil. Uvedomil som si, aký je človek bez Boha zraniteľný.

Radovan Bodonský

1. Celá situácia, v ktorej sme žili počas Korony, ma donútila viac premýšľať. Premýšľať viac o Bohu, o tom, čo s nami zamýšľa, prečo sa toto všetko deje.

2. Ocenil som, že naše bohoslužby sa dali pozerieť aj počas varenia, či raňajkovaní. I keď počas tohto obdobia sa zdali všetky dni rovnaké.

3. Dokázal, ale hrozí tam utvrdzovanie vo svojich názoroch, vo svojej viere a chýba tam aj iný pohľad, nové myšlienky... Otázka je, ako dlho.

4. Vôňa kostola, tvrdé lavice a Vierka Richtáriková.

5. Sledovali sme bohoslužby z nášho zboru, oceňujeme rýchlu reakciu na danú situáciu. Výhoda bola v tom, že čo nechceš, pretočíš a čo chceš, pozrieš viackrát. Kázne boli super.

(Pokračovanie na strane 9)

(Pokračovanie zo strany 8)

veľmi pomáhajú, aj mi veľa vecí ohľadom Biblie a viery objasňujú.

5. Počas aj po Večeri Pánovej som sa cítila veľmi šťastne, že mi Ježiš odpustil moje hriechy a veľmi som si uvedomovala, že zomrel za mňa a za to, aby som mohla žiť.

6. Môj obľúbený biblický verš je Izaiáš 43,2. Oslovil ma tým, že som si uvedomila, že Boh, nech sa deje čokoľvek, je stále so mnou, nikdy ma neopustí, a ak som v Jeho blízkosti, nič zlé sa mi nestane. V mojom osobnom živote mi pomohol tak, že mi viac-krát pridal odvahu vo veciach, ktoré som robila, pretože som si spomenula, že Boh je so mnou.

7. Mám veľa vecí, ktoré robím rada. Napríklad rada športujem: tancujem, behám orientačný beh, jazdím na koni, lyžujem... Tiež veľmi rada čítam knihy.

Júlia Pavelová

1. Ku viere ma doviedla rodina a mládež. Na mládeži bolo veľa dobrých tém.

2. Počas počúvania tém, bolo to pre mňa tak na zamyslenie a proste som si uvedomil že niečo musí existovať.

3. Najťažšie asi z mojej lenivosti biblickej knihy, lebo som si myslel, že je to niečo mega ťažké, ale nakoniec to až také ťažké nebolo.

4. Dôležité je neprestať veriť Pánu Bohu, lebo on nás stvoril a miluje nás, lebo iba on nás povedie a život bez Boha nie je možný.

5. Bolo to také, že pred večerou Pánovou som mal také niečo ťažké na srdci a po večeri Pánovej som mal taký pocit akoby to zo mňa spadlo.

6. Matúš 28,20; dal mi do života to, že sa nemám ničoho báť, že pri mne bude až do mojej smrti a On ma povedie.

7. Rád hrám florbal ako brankár a celkovo, všetky športy mám rád, až na volejbal.

Samuel Blanár

Oprava fary v Obišovciach

Písať o oprave strechy na fare do zborového časopisu sa zdá byť zbytočné. Veď všetci, ktorí ste prechádzali cez Obišovce a pozreli ste sa na našu faru, ste to jasne videli. Niekde chýbala krytina a boli viditeľné laty, či fólie, ale neprehliadnuteľné bolo aj lešenie, ktoré sa pomalicky z týždňa na týždeň presúvalo okolo celej fary. Dôvod, prečo o tom píšem tento článok, je skôr historický. To, že dnes to vieme, ešte neznamená, že to budú ľudia vedieť o 20, či 50 rokov. Takže je to tak trochu aj pre históriu.

O zle urobenej streche na fare viem asi od prvého presbyterstva, keď som prišiel do Obišoviec. Spomínalo sa to ako vec, ktorú raz budeme musieť tak či onak vyriešiť, ale postupne som na to prišiel počas bývania aj sám. Keď fúkal vietor, závaný bolo cítiť okolo strešných okien vo všetkých podkrovných izbách. A nie iba okolo okien, ale aj cez niektoré medzery v drevených obkladoch. Za bežného dažďa nám nezatekalo, ale počas niektorých zím sme zažili, ako nafúkalo sneh pod krytinu, a keď prišlo oteplenie, voda začala stekať v izbách po stenách.

O téme strechy na fare sa potom na presbyterstvách hovorilo častejšie, ale dali sme prednosť dôležitejším investíciám, ako bola strecha na veži kostola, potom na kostole, riešil sa organ a maľovanie kostola z vnútra. Musím sa priznať, že aj mne samému bolo trochu divné opravovať strechu na „novej“ fare. Ono je to tak, že kým stojí stará fara, tá nová bude mať stále prívlastok nová. Prvý pokus nájsť nejakú firmu, asi pred dvoma rokmi, zlyhal. Odhady na opravu strechy boli veľmi vysoké a tak sme sa do toho nepustili. Vtedy sme rozmýšľali aj nad tým, či by sa popri oprave strechy nedali odstrániť aj štyri nosné stĺpy (takzvaný stôl), ktoré trochu prekážajú v štyroch miestnostiach. Jedna z ponúk bola zhodiť úplne celú strechu a urobiť ju nanovo. Na niečo také nám pravdu povediac chýbala odvaha.

Nakoniec to rozhodnutie presbyterstva a následne zborového konventu prišlo na začiatku roku 2019. Skoro pol roka sme zháňali cenové ponuky. Strecha je dosť zložitá, má veľa úžľabí a vikierov, a akosi sa nikomu veľmi nechcelo do zložitého prepočítavania s tým, že to bude iba ponuka a on tu zákazku nemusí dostať. Nakoniec priniesla ako prvú ponuku firma Dippo. Potom sme ešte asi 4 mesiace čakali na nejakú ďalšiu ponuku, aby sme ju mohli porovnať s nejakou inou.

Nakoniec sme sa na presbyterstve rozhodli pre firmu Dippo s.r.o. Odhadovaná výška nákladov bola cca 24 000,- s DPH s tým, že musíme počítať s neočakávanými výdavkami, ktoré sa odhalia až po odkrytí strechy.

S prácami sa malo začať v novembri 2019, ale dosť často pršalo a tak sme termín preložili na začiatok februára. Opravovať strechu v zime sa mi zdalo čudné, ale chlapi, ktorí si boli strechu obzrieť hovorili, že zima a sneh nie je problém, zlé je, keď pride náhly dážď. Tohto roku sme však zažili zimu, akú si asi nikto ani z tých najstarších nepamätá. Na miesto snehu bolo veľa dažďa a veľa neprijemného vetra.

Napriek tomu oprava strechy pomaly napredovala. Nerobilo sa to rýchlo. Chodili dvaja chlapi, ktorí si pomaly stavali lešenie, skladali

krytinu, dokladali izolácie, nabíjali fóliu, prebíjali ju latami a kontra latami. Dávali nové riny a zvody, montovali úžľabia a dávali späť pôvodnú krytinu.

K nepredvídaným výdavkom nám pribudli strešné okná. Tie pôvodné, ktoré sa museli pri oprave strechy demontovať, mali svoje oplechovanie, ktoré bolo na väčšine okien pribité klincami a tým pádom poškodené. Na niektorých miestach boli plesnivé. Bolo teda nutné vymeniť všetkých 11 strešných okien. Nové už nie sú drevené, ale plastové vo farbe dreva. Pôvodná krytina sa vrátila späť, až na to, že úžľabia sú už oveľa užšie. Tým pádom bolo potrebné dokúpiť krytinu, ale tá naša sa už nevyrába a tak majstri pozháňali v tej istej farbe s trochu iným tvarovaním. V určitých častiach strechy bude teda trochu iný dizajn krytiny, ale ak sa na to nezmieriate, tak ten rozdiel ani nezbadáte.

Do rozpočtu pribudli ešte izolácie na celej streche a nepočítalo sa s novým latovaním. podľa rozpočtu sa mali aspoň z časti použiť pôvodné laty. Nakoniec pôvodné laty ostali, medzi ne sa doplnila izolácia a na celú strechu sa dokúpilo celé nové latenie, teda laty a kontralaty. Počas prác nám nikde nezatieklo, ani neboli problémy so zimou, takže práce na streche nás nijako neobmedzovali.

Fara je teda komplet hotová s výslednou sumou: 34 423,96 EUR

Cirkevný zbor zaplatil 24 823,96 Eur, zvyšnú sumu uhradila rodina Janíková z Obišoviec, ktorým sa aj takto chceme srdečne poďakovať za ich ochotu a štedrosť.

Vďaka patrí aj Obecnému úradu Drienovská Nová Ves, ktorý prispel na opravu strechy sumou 5000,- eur a Obecnému úradu v Obišovciach, ktorý prispel sumou 3000,- eur. Samozrejme ďakujeme aj všetkým Vám bratia a sestry, ktorí ste prispeli svojimi milodarmi a ofermami a pomohli ste, aby sme túto prácu mohli dokončiť.

Ak sa vám výsledná suma zdá vysoká, musím vám k tomu dať ešte vysvetlenie. Aj ja sám som mal pocit, že je to veľa peňazí. Ak má niekto na dome klasickú áčkovú strechu, nemá žiadny zlomový alebo problematický bod, v ktorom by musel krytinu rezať, či nejakým zvláštnym spôsobom upevňovať. Máte len jeden hrebeň na vrchu strechy, na ktorý sa použijú hrebenáče. Na streche našej fary máte okrem hrebeňa 14 ďalších zlomov, kde je potrebné krytinu rezať a každú rezanú škridlu špeciálne upevňovať. Samému mi to nedalo a tak som si to bol všetko osobne spočítať. No a samozrejme, že k tomu musíte prirátat ešte 11 strešných okien, okolo ktorých sa musí takisto krytina rezať. Už je to raz tak, strecha na našej fare je naprojektovaná veľmi zložito.

Na záver musím povedať, že som veľmi vďačný Pánu Bohu za celú opravu. Je to taký malý Boží zázrak, pretože v niektorých zboroch sa počas koronakrízy dostali s financiami na nulu, pretože mali výpadok ofier a milodarov. Vďaka Pánu Bohu a vašej štedrosti a ochote sme v našom zbere počas koronakrízy opravili strechu na fare. Nebola to vôbec malá investícia. Dúfam, že na určitý čas bude so strechou pokoj a my sa budeme môcť venovať zase viac duchovným veciam.

JP

Naši tohtoroční konfirmandi

„Konečne je to za nami.“ Tak si niekedy vydýchnu mladí ľudia v nedeľu, keď vyjdú z kostola v deň svojej konfirmácie. Samozrejme, je to stres, nervozita, strach, sú to všetko sprievodné veci, ktoré patria k vystupovaniu na verejnosti, keď sú sledovaní veľkým množstvom ľudí. Aj keď výsledným efektom po dvoch rokoch vyučovania a vyznání viery pred Bohom vo veľkom zhromaždení by malo byť: Konečne som dospelý pred Bohom a som zodpovedný za svoj duchovný život. Na dospelosť sa väčšinou mladí ľudia tešia, ale na zodpovednosť nie. Skúšanie z náboženských vecí po dvoch rokoch končí, ale nemalo by skončiť vyučovanie, vzdelávanie, spoznávanie Boha a nemala by skončiť naša viera. Mala by ďalej postupne rásť. Toto zo srdca prajeme našim tohtoročným konfirmandom.

Počas dvoch rokov títo naši konfirmandi nemuseli zbierať podpisy za bohoslužby, pretože ich v našom zhromaždení bolo vidieť aj bez tohto „donucovacieho“ prostriedku. A sme radi, že si naši svoje miesto aj v spoločenstve mládeže. Takže dúfajme, že ich život viery konfirmáciou nekončí, ale začína.

Tu sú ich odpovede na niekoľko otázok:

1. *Kto v tvojom okolí ti najviac dopomohol k viere? Kto ťa nejviac vedol a bol pre teba príkladom?*
2. *Kedy si si začal/la uvedomovať, že musí existovať nejaký Boh, ktorý má v rukách život človeka?*
3. *Čo bolo pre teba najťažšie z konfirmačnej látky?*
4. *Čo je dôležité, aby tvoja viera ďalej rástla a aby si ju v živote neustránil a nezanedbal?*
5. *Ako si preživil/la svoju prvú spoveď a Večeru Pánovu?*
6. *Ktorý je tvoj obľúbený biblický verš? Čím ťa oslovil a čo ti dal pre tvoj osobný život?*
7. *Aké máš záľuby a koníčky?*

1. K viere mi najviac dopomohli a boli mi najlepším príkladom moji starí rodičia Anna a Milan Zuščinovci. Už od malička ma brávali v nedeľu do kostola, s babkou som v lete chodila na detské tábory, ale aj doma sme sa spolu modlili. Teraz ma do kostola už nikto ťahať nemusí. Už tam chodím rada, pretože sa určite všetci zhodneme, že náš brat farár má tie najlepšie kázne.

2. Už od malička som verila, že existuje nejaký Boh, keďže mi to doma hovorili alebo to pán farár hovoril v kostole, na táboroch, besiedkach a aj v škole na náboženstve sme sa to učili. Ale úplne som to nechápala, myslela som, že je to nejaký duch. No až keď som začala chodiť na konfirmáciu, mládež a skupinku, som si to naplno uvedomila, že kto to je Boh a čo všetko má v moci.

3. Najťažšie z konfirmačnej látky pre mňa bolo v prvom ročníku asi naučiť sa vyučujúce knihy Novej zmluvy. Nešlo mi to do hlavy. A v druhom ročníku asi sa naučiť o Večeri Pánovej.

4. Budovať naďalej vzťah s Pánom Bohom. Rozprávať sa s Ním, počúvať Jeho príkazy, chodiť do spoločenstva veriacich, ďakovať Mu za dary, ktoré mi dáva, tráviť s Ním čo najviac času.

5. Bolo to zvláštne, ale dobré. Mám z toho dobrý pocit, že mi Boh odpustil všetky moje hriechy, ktoré som za tých štrnásť rokov urobila. Bol a aj je to oslobodzujúci pocit.

6. Moje obľúbené verše sú zo Žalmov, 37. kapitola, verše 4 a 5. Píše sa tam: „Raduj sa v Hospodínovi a dá ti, po čom ti srdce túži. Uval' na Hospodina svoju cestu, dúfaj v Jeho a On vykoná.“ Tieto verše mi dali pre môj život to, že mám mať k Bohu lásku, bázeň a hlavne to, že mu môžem plne dôverovať, a On urobí všetko tak, aby mi bolo dobre.

7. Rada športujem, či už v škole alebo doma. Najradšej hram bedminton, volejbal, florbal, ale samozrejme aj iné športy mi idú a rada ich hram. A ako správna Kysačanka, mám rada aj orientálny beh. Rada počúvam hudbu. Sem tam si aj niečo nakreslím.

Ema Hajduková

1. K viere ma dovedla hlavne moja mamka, pretože už od mala ma brala so sebou na besiedky a do kostola, kde som sa učila o Pánu Bohu. A stále je mojim vzorom vo viere.

2. Myslím si, že u mňa ani nemusel nastať nejaký moment, pri ktorom by som si uvedomila, že Boh existuje, lebo ja som vedela, že je súčasťou našej rodiny už od začiatku.

3. Najťažšie sa mi asi učili roky, lebo dejepis nie je môj obľúbený predmet.

4. Pre mňa je veľmi dôležité, aby som chodila do spoločenstva veriacich ľudí, napr. do kostola, na mládež a na skupinku.

5. Pred spoveďou a Večeru Pánovu som sa trochu bála, ale po prihovore pána farára som si uvedomila, akej milosti sa nám dostáva od Pána Boha, že môžeme pristúpiť k Jeho stolu. Keď sme si potom sadli na stoličky, ako keby zo mňa niečo opadlo a mala som pokoj na duši.

6. Môj obľúbený verš je v 1. Korinským 13,2 a hovorí o tom, že zo všetkého je najdôležitejšia láska. Láska k Pánu Bohu a blížnym.

7. Veľmi rada kreslím a maľujem, lebo vtedy môžem najviac využívať svoju fantáziu, tiež veľmi rada chodím do prírody a obdivujem, akú má Pán Boh moc, keď tú nádhru stvoril. Rada trávim čas s mojou rodinou, napríklad hraním spoločenských hier, a už si ani neviem predstaviť piatok bez mládeže, kde stretávam úžasných ľudí.

Soňa Buzogaňová

1. Nie je nikto konkrétny, kto by mi dopomohol k viere. Boli to skôr besiedky, tábory, mládeže...

2. Už od mala som počúvala o tom, že je nejaký Boh, ale osobnejšie som si to začala uvedomovať, asi keď som mala okolo 6-7 rokov a začala som chodiť na náboženstvo v škole, besiedky, tábory...

3. Väčšina vecí mi problém nerobilo, ale jednoznačne najhoršie bolo naučiť sa presne zaradom poriadok Služieb Božích (ani doteraz to poriadne neviem) a slová ustanovenia Večere Pánovej, ktoré sme na konfirmácii vedeli povedať len spolu, pretože každý si zapamätal inú časť.

4. Myslím si, že jedna z najdôležitejších vecí, aby moja viera rástla a aby som ju nezanedbala, je navštevovať spoločenstvo iných veriacich ľudí, ako napríklad chodiť do kostola, na mládež, skupinku, kde mám starších kamarátov a ľudí, ktorí mi vo viere

(Pokračovanie na strane 7)

(Pokračovanie zo strany 6)

6. Viac si vážim všetko, čo inokedy berieme ako samozrejmosť. Až keď človek niečo stratí, príde na to, čo mal, aj keď sú to drobné veci, ktoré v konečnom dôsledku tvoria uzavretý celok. Od bežného života počas týždňa až po spoločenstvo, ktoré bolo vždy dostupné.

A vzťah k Bohu? Z mojej strany sa nezmenil a verím, že Boh počul naše modlitby aj cez 3-vrstvové ochranné rúška so striebornými vláknami, ochranné masky FFP3, štíty i gumené rukavice a celotelové ochranné obleky.

Dúfam, že sme si Boha nevydezinfikovali zo svojich životov.

Marianna a Tibor Lukáčovci

1. Spočiatku som mala problém s usporiadaním si času, preto sa častejšie stávalo, že som uprednostňovala iné veci a tak som si nenašla čas na tíšenie. Objavila som však biblické štúdiá na rôzne témy, ku ktorým bol aj plán biblických textov na každý deň. Čo mne osobne pomohlo v tom, že som si mohla zaznačiť deň z biblického štúdia, ktorý som už „splnila“, a tak som pracovala na pravidelnosti tíšenia. Okrem toho som pozerala aj online bohoslužby a počúvala nejaké zamyslenia a výklady. Mávali sme aj online skupinky a v piatky mládeže.

2. Vždy bolo v nedeľu pre nás divné, že nevstávame do kostola. No pozerali sme online bohoslužby z nášho zboru. Potom nasledoval spoločný obed ako vždy a poobedia boli tiež také, ako obvykle – oddych a spánok ;)

3. Spoločenstvo je jeden z pilierov budovania vzťahu s Pánom Bohom. Môžeme sa tak s inými kresťanmi zdieľať o našich radoostiach a starostiach, o tom, čo prežívame, modliť sa za seba navzájom, učiť sa od seba navzájom, povzbudzovať sa a napomínať a pod. Čas karantény, kedy sme sa nemohli stretávať v spoločenstvách, bol, podľa mňa, veľmi dobrým časom na zamyslenie sa nad našimi osobnými vzťahmi s Pánom Bohom. Ako to je mimo služieb Božích, mimo biblických hodín... Aj napriek tomu, aby som teda zodpovedala otázku, by podľa mňa človek nevedel fungovať bez spoločenstva. Spoločenstvo je pre veriaceho kresťana priestor na zdieľanie svojej viery, svojho kresťanského života. Miesto, kde dvíhame jeden druhého, pomáhame si a držíme sa spolu v Kristovom tele.

4. Asi to bola spoločnosť ľudí a osobné rozhovory s nimi. Či už na mládeži, s priateľmi, v kostole. Najviac som si to uvedomila, keď sme prvýkrát po karanténe prišli do kostola do Obišoviec. Keď sa ľudia pred začatím bohoslužieb medzi sebou rozprávali a smiali sa.

5. Sledovali sme vždy v nedeľu naše online služby Božie. Niekedy aj z iných zborov. Počúvala som veľa podcastov – audio nahrávok zamyslení, výkladov, ... Mali sme online mládeže a skupinky.

Ja som bola a stále som veľmi vďačná za to, že brat farár sa toho tak chopil v tej situácii, v ktorej sme boli, a že nahrával bohoslužby, aby sme si ich v nedeľu mohli pozrieť online. A taktiež, že sme mali

aj mládeže a skupinky, aj keď takýmto online spôsobom. Na druhej strane, nepovedala by som, že ma to až odrádzalo, skôr len, že to nebolo také jednoduché, hlavne spev piesní. Či už na online mládeži počas chvál, alebo počas našich online bohoslužieb.

6. My, ľudia, veľmi veľa plánujeme. Nielen dni či týždne dopredu, ale aj mesiace a roky. Čo nie je zlé, no často pritom zabúdame na to, že to všetko má v rukách Pán Boh. Teda, že to tak vôbec nemusí byť, ako si to MY naplánujeme. Práve toto som najviac vnímala a zažívala počas karantény. Najmä na začiatku. Samozrejme, že som to vedela aj pred karanténou – že Pán Boh má všetko v rukách a iba On vie, čo bude, aj keď my plánujeme a musíme ísť a byť tam a tam. No bolo to len na teoretickej úrovni. Na začiatku karantény som cítila taký vnútorný nepokoj. Neznáma situácia a k tomu sa ešte ľudia správali veľmi apokalypticky – vykúpili takmer všetky potraviny z obchodov. A nikto z nás nevedel, čo bude. Nevedeli sme, ako dlho bude táto karanténa a koronakríza trvať, koľko ľudí sa nakazí, či to nebudeme my sami, kto sa nakazí, či sa blíži koniec sveta a pod. A presne to boli dni, kedy ja som úplne vnímala a zažívala v praxi, čo to znamená, že Pán Boh má všetko v rukách, a že aj keď naozaj neviem, čo ma čaká a čo bude, je dôležité Mu vždy dôverovať, lebo chce pre nás len dobré.

Lenka Brozmanová

1. Určite bol intenzívnejší, tým, že sme boli všetci doma a nemuseli sme sa nikam ponáhľať, mali sme viac času na čítanie Biblie a modlitby.

2. Mali sme to šťastie, že naše bohoslužby vysielal Infokanáľ Kysak ráno o ôsmej hodine, takže sme asi s viacerými Kysačanmi v rovnakom čase sedeli pred televízorom so spevníkmi a prežívali sme to tak, ako keby sme boli v kostole.

3. Ťažko povedať, niekto by tak možno vedel fungovať, ale nám spoločenstvo chýbalo. Tým, že máme v našom zbere priateľov, bolo nám ľúto, že sa s nimi dlhšie nevidíme. Ešte šťastie, že máme telefóny, messenger a iné technické vymoženosti a mohli sme byť spolu prostredníctvom nich. Aj keď to nenahradí osobné stretnutia.

4. Na to, čo nám najviac chýbalo, sme už vlastne odpovedali v tretej otázke: spoločenstvo.

5. Áno, sledovali sme naše bohoslužby, cez YouTube sme si púšťali mládežnícke piesne aj ranné zamyslenia od Rumanovcov z Veľkého Krtíša a brat farár Kocka nám emailom posielal pôstne zamyslenia. Oslovovalo nás všetko a nič nás neodrádzalo ☺.

6. Počas karantény sa náš vzťah k Pánu Bohu prehĺbil, a tým, že sme boli doma a neboli sme ohrození ako napríklad ľudia v prvej línii, bol to pre nás požehnaný čas. A čo sme zistili počas týchto dní? Že všetko zlé je na niečo dobré.

Božena Buzogaňová

(Pokračovanie zo strany 1)

s Pastierom, ktorého zaslúbil Boh.

Na toto očakávanie Mesiáša - Pastiera nadviazal Pán Ježiš, keď začal rozprávať o „Dobrom Pastierovi“. Dobrý je vo význame pravý. On jediný má právo nazývať sa pastierom. Oprávnenie sa takto nazývať je založené na tom, že On kladie svoj život za ovce.

Vyjadrenie „Ja som Dobrý Pastier“ nezaznelo v nejakom úzkom kruhu učeníkov. Pán Ježiš ho vyslovil verejne, dokonca zámerne pred farizejmi, ktorí sa považovali za vtedajších duchovných vodcov, akýchsi pastierov. A hovorí to s jednoznačným úmyslom poukázať na momentálne zlé vedenie, zlých vodcov Izraela. Bola to nepriama kritika. Zároveň tým jasne označil seba samého!

Žalm 23 je nám známy. V ňom Dávid prijíma Hospodina za svojho Pastiera. Dávidovo vyznanie sa stalo všeobecným vyznaním pre Izrael: „Naším Pastierom je Hospodin!“ Toto vyznanie potom bolo znásobené zaslúbením Mesiáša, ktorý má titul Pastier. Keď Pán Ježiš o sebe povedal „Ja som Dobrý Pastier!“ – akoby vyslovil: „Ja som ten pravý pastier, ten zaslúbený pastier, pastier – Mesiáš!“ Aj týmto vyjadrením odhalil svoju službu a podstatu svojho poslania na zemi.

Týmto symbolom nepotreboval navodiť poetickú atmosféru pastiera s ovcami. On hovoril reálne o tom, kým je a od koho prišiel. On, ako Dobrý Pastier je vyvrcholením všetkých vodcov, ktorých si Hospodin použil pre vedenie svojho ľudu. Je zavŕšením všetkých snáh záchrany človeka. Áno, obraz pastiera a oviec v nás evokuje, vyvoláva príjemnú idylku.

No zároveň si musíme uvedomiť, čo pre túto idylku Božieho ovčince, ktorá už dýcha večnosťou, musel Pán Ježiš ako Dobrý Pastier podstúpiť.

Ján Matis
zb. farár Košice-Terasa

Milé stretnutie

Na slávnosti inštalácie brata Mgr. Petra Mihoča do funkcie biskupa Východného dištriktu v Prešove sa zúčastnilo veľa členov nášho zboru. Bolo to veľmi milé a srdečné stretnutie evanjelikov. Pritomní boli aj zahraniční hostia aj biskupi z iných cirkví na Slovensku. Medzi nimi som zbadal aj brata Reverenda Dušana Tótha, ktorý prišiel z Kanady. Po skončení slávnosti som dával pozor, aby sa mi nestratil z očí, lebo som s ním chcel „prehodiť“ pár slov. Všetko sa dobre skončilo a mne sa podarilo aj s naším bratom farárom Mgr. Jaroslavom Petrom urobiť aj pár fotiek. Zabudol som sa pýtať na jeho adresu do Kanady, ale podarilo sa mi s ním spojiť e-mailom. Poslal mi svoj životopis s tým, že ho môžem uverejniť v našom časopise.

Evanjelický kňaz Dušan Tóth sa narodil v roku 1938 v Modre, kde vyštudoval ľudové aj stredné školy. Tu absolvoval aj štúdium na Slovenskej teologickej fakulte, ktoré skončil v roku 1961. V novembri nasledujúceho roku sa oženil s Máriou Valériou Solárovou. Jeho manželstvo bolo neskôr požehnané dvoma deťmi – synom Petrom a dcérou Andreou. V rokoch 1963 až 1967 po nutnom absolvovaní základnej vojenskej služby študoval herectvo u doc. Ladislava Chudíka na VŠMU v Bratislave. Potom pracoval ako redaktor bratislavského rozhlasu vo vysielaní Dobré ráno.

V novembri roku 1968 emigroval spolu s manželkou a synom do Rakúska a odtiaľ začiatkom roka 1969 do Spojených štátov amerických. Do kňazskej služby bol po kolokviálnych skúškach ordinovaný a inštalovaný roku 1969 v East Chicagu, štát Indiana, kde pôsobil v slovenskom evanjelickom Kostole Svätej trojice. V júli roku 1971 sa aj s rodinou presťahoval do Toronta, kde neskôr získal kanadské štátne občianstvo. Tu ako aktívny kňaz slúžil

19 rokov v slovenskom evanjelickom Kostole sv. Pavla (1971 až 1990), potom od roku 1992 v luteránskom Kostole sv. Lukáša, kde pôsobil doposiaľ ako kňaz slovenskej časti zboru. Na Torontskej teologickej fakulte postgraduálne vyštudoval starostlivosť o chorých a zomierajúcich. Súčasne pracoval ako kňaz v Toronte v Nemocnici sv. Michala (1990 až 1992), neskôr tiež ako dobrovoľný kaplán v Hlavnej nemocnici v North Yorku. Reverend Dušan Tóth bol a je veľmi dobre známy najmä ako brilantný kazateľ, skúsený farár a neúnavný organizátor spoločensko-kultúrno-náboženskej aktivity medzi slovenskou komunitou v Kanade, či kdekoľvek inde vo svete. Veď s obdivuhodným entuziazmom šíril Slovo Božie viac ako tri desaťročia v Kanade, v Amerike, Afrike, Ázii, Austrálii, na rodnom Slovensku i vo viacerých krajinách východnej a západnej Európy. K jeho enormne intenzívnemu životnému tempu patrí tiež celý rad svetských činností a mnohé náboženské alebo iné dobrovoľné funkcie. Od svojho príchodu do emigrácie bol spolupracovníkom rozhlasových staníc Hlas

Ameriky, Slobodná Európa a Radio Canada International. V rokoch 1969 až 1972 prispieval do náboženského vysielania Slovenskej evanjelickej hodiny na severoamerickom kontinente. Neskôr, v rokoch 1975 až 1996, pripravoval slovenské náboženské relácie pre rozhlasovú stanicu Slobodná Európa. V rozmedzí rokov 1971 až 1990 bol generálnym tajomníkom Svetového kongresu Slovákov, v rokoch 1990 až 1993 pôsobil ako asistent prezidenta Evanjelickej cirkvi Missourskej synody pre vzťahy cirkvi s Európou a v rokoch 1993 až 2003 pracoval ako koordinátor Medzinárodnej luteránskej laickej ligy pre Strednú a Východnú Európu. V tejto oblasti významne prispel k zriadeniu nových pôsobísk v Bratislave, Moskve, Talline, Kijeve, Alma-Ate, v Helsinkách, Novom Sade a v Rige. V Toronte svojho času založil Kanadsko-Slovenskú spoločnosť na pomoc emigrantom, bol členom riaditeľskej rady Ontarijskej multikultúrnej divadelnej asociácie, pôsobil

ako spolupredseda židovsko-kresťanskej organizácie pre ľudské a občianske práva, bol predsedom Kanadského Slovenského podporného spolku, spoluzakladateľom Slovenskej evanjelickej Jednoty v zahraničí, niekoľko rokov viedol slovenské televízne vysielanie v Toronte, bol divadelným režisérom, prispieval do viacerých slovenských novín a časopisov. Koncom roka 1989 patril medzi prvých slovenských funkcionárov zo zahraničia, ktorí oficiálne navštívili Slovensko po rozpade komunistického zriadenia. Následne bol realizátorom viacerých projektov, ktoré iniciovala Luteránska cirkev Missourskej synody na pomoc Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku. Taktiež sa patrí aspoň stručne uviesť pozoruhodnú kolekciu náboženských príhovorov, ktoré Rev. Dušan Tóth publikoval v roku 2000 knižne pod názvom „Keď aj ticho hrialo“ vo vydavateľstve Transocius v Liptovskom Mikuláši. Napokon,

k tomu všetkému sa ešte pripája doktorský titul honoris causa, udelený mu Missourskou synodou v júni roku 2003. Od roku 2008 je na dôchodku, no pravidelne káže v jazyku slovenskom ako aj anglickom až dodnes.

Vlani mu zomrela manželka Valéria, s ktorou šťastne prežil 56 rokov spoločného a požehnaného života. Má dve deti: Petra – lekára a Andrejku – filmovú dokumentaristku. Je hrdým starým otcom, lebo Anika Tóth reprezentuje ako 19-ročná Slovensko vo futbale ako brankárka. V dňoch 1. až 10. marca 2020 vyhralo Slovensko Turecký ženský pohár. Majstrovstvá Európy, ktoré mali začať v Poľsku po Veľkonočných sviatkoch, nateraz boli odložené.

V Jeho službe Dušan Tóth.

Ďakujem v mene čitateľov aj vo svojom mene za oboznámenie sa so vzácnym človekom.

-dk-

Modlitebný kalendár CZ Obišovce

Námety pre Vaše osobné modlitby

Sú pred nami dva prázdninové mesiace a s nimi aj veľa voľna a oddychu. V zbore nás čakajú tri tábory.

Hneď na začiatku prázdnin je to **cyklotábor**. Aj keď sa snažíme byť opatrní a snažíme sa zabezpečiť maximálnu bezpečnosť, riziko úplne nikdy neodstránime. Takže s pokorou našu bezpečnosť na cestách vkladáme do Božích rúk a prosíme aj o vaše modlitby.

Modlime sa aj za **detský tábor**. Chceli by sme, aby tohto roku s deťmi prišli na tábor aj rodičia, alebo starí rodičia. Súvisí to hlavne s koronakrízou. Príchod druhej vlny nie je až taký nereálny. Toto sú veci, ktoré takisto nemáme vo svojich rukách. Môžeme pripraviť program a nachystať všetky veci, ale nie je v našej moci zaistiť, aby na tábor neprišiel niekto, kto môže byť nositeľom tohto vírusu. Takže je úplne logické, že nám neostáva nič iné, iba sa za to modliť.

A táto hrozba sa opakuje aj pri **mládežníckom tábore**, preto vás bratia a sestry prosíme o modlitby. S prázdninovými mesiacmi prichádzajú aj ďalšie nebezpečenstvá, ako veľa voľného času a rôzne pokúšania pre deti a mladých ľudí. Aj na to je potrebné myslieť v našich modlitbách.

Modlime sa za naše deti a vnúčatá

- aby zmysluplne trávili voľný čas
- aby sa nedali zlákať rôznymi pokúšeniami tohto sveta
- stále sa správali ako veriaci ľudia, ktorých Pán Boh vidí, aj keď ich nevidia rodičia
- aby vedeli byť k sebe láskavejší a nesedeli len za počítačom a televíziou

Stále sa modlime za ľudí, ktorí bojujú s koronakrízou

- za lekárov, sestričky, záchranárov...
- za našu vládu, aby robila dobré rozhodnutia pre ochranu občanov Slovenska
- za chorých, ktorí zápasia s touto chorobou a majú obavy a strach, či to zvládnu
- za tých, ktorí sa nesprávajú zodpovedne a ohrozujú seba a iných

Modlime sa za tých, ktorých postihla koronakríza. Postupne si začíname uvedomovať aj ekonomické dopady, ako krachujúce firmy, ľudí, ktorí stratili zamestnanie, menšie príjmy v rodinách, ktoré spôsobujú existenčné problémy...

Modlime sa

- za tých, ktorým sa podnikanie po koronakríze rozbieha pomaly a majú stále veľké ekonomické problémy
- za ľudí, ktorí stratili prácu
- za firmy, ktoré nechcú prepúšťať, ale zápasia s nedostatkom financií
- za rodiny, kde vypadli príjmy a je ťažké zabezpečiť chod domácnosti

Stále vnímame aj to, že **koronakríza iba tak jednoducho neodíde**. Stále je tu hrozba druhej vlny. Znovu sa zväčšujú čísla nakazených, čo vyvoláva veľké obavy. Je otázne ako by sme na Slovensku ekonomicky zvládli ďalšiu karanténu prichádzajúcu s ďalšou vlnou. Jedna vec je, že môžeme byť stále opatrní, môžeme dodržiavať hygienu a nosiť rúška, ale ani toto nie je zárukou, že udržíme koronavírus pod kontrolou.

Modlime sa

- za vyriešenie tejto epidémie, za vývoj lieku, ktorý by zaberal, alebo za očkovaciu látku
- za dovolenkárov, ktorí sa vyberajú do sveta

Nezabudnite v modlitbách

- na chorých v našom zbore
- na tých, ktorí opatrujú a ošetrojú chorých

Rozpis služieb Božích				
5.7.2020	4. po Svätej Trojici Sviatok Cyrila a Metoda Sviatok Majstra Jána Husa	8:00	Kysak	
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		14:00	Suchá Dolina	
9. - 12.7.2020	SEMFEST		online	Téma: Som, ktorý som
12.7.2020	5. po Svätej Trojici	8:00	Drienovská Nová Ves	Jób 38,1–11; 2K 6,1–13
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
		14:00	Lemešany	
19.7.2020	6. po Svätej Trojici	8:00	Trebejov	Žal 3,22–33; 2K 8,7–15
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
26.7.2020	7. po Svätej Trojici	9:30	Obišovce	Bohoslužby na Zámčisku; Ez 2,1–5; 2K 12,2–10
2.8.2020	8. po Svätej Trojici	8:00	Kysak	Ám 7,7–15; Ef 1,3–14
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		14:00	Suchá Dolina	+VP
9.8.2020	9. po Svätej Trojici	8:00	Drienovská Nová Ves	+VP; Jer 23,1–6; Ef 2,11–22
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	+VP
		14:00	Lemešany	+VP
16.8.2020	10. po Svätej Trojici Kajúca nedeľa	8:00	Trebejov	+VP
		9:30	Obišovce	+VP
		11:00	Drienovská Nová Ves	
23.8.2020	11. po Svätej Trojici	8:00	Kysak	2M 16,2–4.9–15; Ef 4,1–16
		9:30	Obišovce	
30.8.2020	12. po Svätej Trojici	8:00	Drienovská Nová Ves	1Kr 19,4–8; Ef 4,25–5,2
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
27. - 30.8.2020	Misijné dni Východného dištriktu		Hotel Sorea Ľubovnianské kúpele	Prihlásiť sa dá do 10.8.2020 Téma: Extrémne premeny
6.9.2020	13. po Svätej Trojici Začiatok školského roka	8:00	Suchá Dolina	
		9:30	Trebejov	Pamiatka posvätenia chrámu
13.9.2020	14. po Svätej Trojici	8:00	Drienovská Nová Ves	Joz 24,1– 2a.14–18; Ef 6,10–20
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		14:00	Lemešany	
20.9.2020	15. po Svätej Trojici	8:00	Kysak	5M 4,1–2.6–9; Jak 1,17–27
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
27.9.2020	16. po Svätej Trojici	9:30	Obišovce	Mládežnícke bohoslužby; Iz 35,4–7a; Jak 2,1–10.14–17
4.10.2020	17. po Svätej Trojici	8:00	Trebejov	Iz 50,4–9a; Jak 3,1–12
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	